

Joanna Olechno-Wasiluk

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Multimedialny słownik lingworealioznawczy – nowe narzędzie w lingwokulturologii stosowanej

Lingwokulturologia jako dyscyplina naukowa wyodrębniła się ponad 30 lat temu. V.V. Vorob'ev – wokół którego skupia się szkoła lingwokulturologii Rosyjskiego Uniwersytetu Przyjaźni Narodów, podkreśla, że „do dziś ta młoda nauka (...), mimo ogromnego postępu poczynionego w badaniach nad fenomenem triady: język – kultura – człowiek, znajduje się w stadium poszukiwań” [Vorob'ev 2016, 6–7].

Współczesna lingwokulturologia, będąca nauką interdyscyplinarną, stawia sobie za zadanie wykorzystanie teoretycznej wiedzy o języku, kulturze i człowieku oraz przeniesienie jej na grunt praktyczny – w szczególności do metodyki nauczania języków obcych. „Aspekt dydaktyki języka obcego, który zajmuje się problemami interakcji jednostki, kultury i języka w procesie jego funkcjonowania i nauczania (...), nazywamy lingwokulturologią stosowaną” [Василюк 2010, 13–14].

Badaniami w ramach lingwokulturologii stosowanej, oprócz V.V. Vorob'eva, zajmuje się między innymi I.P. Vasil'uk, autor licznych artykułów naukowych oraz obszernej monografii *Прикладная лингвокультурология: методологические принципы отбора учебного материала и организации процесса обучения русскому языку как иностранному*. Badacz przedstawia w niej istotę, cele oraz przedmiot badań lingwokulturologii stosowanej. Najistotniejsze jej założenia, według I.P. Vasil'uka, to:

1. W procesie nauczania języka obcego należy całą uwagę skupić na odkrywaniu wartości kulturowych, stworzonych przez człowieka, na artefaktach.
2. Należy całościowo charakteryzować realia, które są niezbędne w socjalno-kulturowym funkcjonowaniu języka, jego opisie i nauczaniu.
3. Należy skupić się na pełnych i obiektywnych informacjach na temat różnych aspektów kulturowego życia Rosjan [Василюк 2010, 4–5].

Celem lingwokulturologii stosowanej, podkreśla I.P. Vasil'uk, jest takie opisanie jednostek językowych, by metodycy mogli kształcić u uczących się określone nawyki i umiejętności, a w szczególności świadomość językową¹, niezbędną do adekwatnej komunikacji [Василюк 2010, 6].

---

¹ Świadomość językowa – to wiedza, informacja kojarzona ze znakiem językowym. Pojęcie świadomości językowej zostało sformułowane w trakcie badań nad przyczynami powstawania konfliktów

I.P. Vasilûk określa również przedmiot badań omawianej przez nas dyscypliny. Są to:

- a) wiedza o materialnych i duchowych formach kultury oraz normach, wyrażona przy pomocy jednostek językowych z komponentem narodowo-kulturowym,
- b) technologie językowe, rozumiane jako organizacja efektywnego procesu nauczania języka rosyjskiego jako obcego [Василюк 2010, 7].

Lingwokulturologia stosowana funkcjonuje na styku lingwokulturologii teoretycznej i metodyki nauczania języka jako obcego. Pozwala to wykorzystywać metody oraz technologie obu tych kierunków do efektywnego nauczania języka (w naszym przypadku rosyjskiego) obcokrajowców. Poznanie rzeczywistości kraju języka nauczanego pomocne jest w rozwijaniu u uczących się kompetencji lingwokulturologicznej, będącej syntezą kompetencji lingwistycznej oraz kulturologicznej.

W literaturze przedmiotu termin kompetencja lingwokulturologiczna funkcjonuje jako: „zdolność rozumienia kulturowo-narodowej świadomości rodzimych użytkowników języka, specyfiki narodowego językowego obrazu świata, rozumienia kulturowej semantyki znaków językowych (...)” [Телия 1993, 309]. V.V. Vorob'ev dodaje, że jest to „zbiór wiedzy o kulturze i wartościach kulturowych zawartych w języku (...)” [Воробьев 1997, 56].

Wykładowcy Rosyjskiego Uniwersytetu Przyjaźni Narodów, skupieni wokół V.V. Vorob'eva, uważają, że głównym celem opanowania języka obcego jest maksymalne zbliżenie skojarzeń nowo poznanych słów ze skojarzeniami funkcjonującymi w świadomości rodzimych użytkowników języka. Efektem nauki ma być ukształtowanie jak najbardziej podobnych obrazów świadomości językowej² rodzimych użytkowników języka i uczących się tego języka jako obcego [Синячкин, Брагина i in. 2008, 111].

Kształtowanie świadomości językowej i kompetencji lingwokulturologicznej prowadzi do kształtowania „wtórnej osobowości językowej” [Караулов 1987; Халева 1995]. We współczesnej lingwodydaktyce koncepcja „wtórnej osobowości językowej” traktowana jest jako baza metodologiczna w nauczaniu języków obcych. Jej celem jest rozwijanie zdolności i gotowości uczących się do uczestniczenia w komunikacji międzykulturowej z przedstawicielami różnych kultur.

Lingwokulturologia stosowana, której centrum stanowi triada: „język – kultura – człowiek”, wpływa na formułowanie u uczących się „wtórnej osobowości językowej”.

---

komunikacyjnych, kiedy to zauważono istnienie różnic w obrazach świadomości językowej konkretnych znaków językowych przedstawicieli różnych kultur [Синячкин, Брагина i in. 2008, 111].

² Termin „obraz świadomości językowej” stanowi alternatywę dla pojęcia „znaczenie słowa” i jest traktowany jako bliski (jeśli nie równoznaczny) pojęciu „skojarzenie” z danym słowem [Синячкин, Брагина i in. 2008, 111].

Ten postulat jako pierwszy wysuwają uczeni, odpowiadając na pytanie: „po co nam lingwokulturologia skoro mamy lingworealioznawstwo?”. Tradycyjne lingworealioznawstwo, jak słusznie zauważa B.V. Tarev, było jedynie „jedną ze składowych metodyki nauczania języka obcego”, dziś stało się „wiodącą składową w procesie nauczania języka obcego i sposobem realizacji dominującego w dydaktyce języków obcych dialogu kultur” [Тарев 2013, 393].

Potrzeba umiejętnego wprowadzenia studenta w świat rodzimych użytkowników języka wymaga od metodyków ciągłego podnoszenia efektywności zajęć i eliminowania przypadkowości nauczania oraz wykorzystywania różnorodnych pomocy naukowych, m.in. słowników lingwokulturologicznych [Olechno-Wasiluk 2016]. Efektem prac w ramach lingwokulturologii stosowanej jest powstawanie takich materiałów. Przykładem jest między innymi *Multimedialny słownik lingworealioznawczy*³ (dalej MSL) stworzony przez teoretyków i praktyków Państwowego Instytutu Języka Rosyjskiego im. A. Puszkina w Moskwie. Projekt powstał na bazie wcześniej wydanych papierowych wersji słowników lingworealioznawczych, m.in. słownika *Rosja. Wielki słownik lingworealioznawczy*. Wersja internetowa uzupełniona została o materiały audiowizualne: fragmenty filmów, piosenek, zabaw oraz zadań interaktywnych.

Celem niniejszego artykułu jest prezentacja *Multimedialnego słownika lingworealioznawczego* i przedstawienie go jako narzędzia pozwalającego realizować podstawowe cele lingwokulturologii.

MSL dostępny jest na stronie internetowej Instytutu Języka Rosyjskiego im. A. Puszkina w Moskwie. Na stronie głównej znajdziemy ogólne informacje o słowniku, sposobie korzystania z niego, rekomendacje dla nauczycieli, informacje o jego twórcach oraz materiałach audiowizualnych. Autorzy kierują swoje dzieło do uczących się języka rosyjskiego jako obcego oraz wykładowców, niebędących rodzimymi użytkownikami tego języka.

Strona internetowa jest przejrzysta i czytelna dla użytkownika. Odbiorca sam może wybrać sposób wyszukiwania hasła: ułożone są one alfabetycznie, tematycznie lub według rozdziałów. W słowniku wyróżnić można 25 kategorii tematycznych, są to m.in.: „Kalendarz, święta, obrzędy”, „Bohaterowie literaccy”, „Tradycyjny sposób życia”, „Wykształcenie”, „Kulinaria”, „Teatr i kino”, „Folklor”, „Język rosyjski”, „Historia kraju”, „Miasta”, „Zwierzęta domowe”, „Religia”, „Literatura piękna” itp. Należy podkreślić, że prace nad słownikiem wciąż trwają i mają zakończyć się w roku 2018. Obecnie projekt liczy 861 artykułów hasłowych, 2884 ilustracje multimedialne oraz 364 zadania interaktywne na poziomach znajomości języka od A1 do C2.

³ MSL dostępny online: <https://ls.pushkininstitute.ru/lsslovar>.

Rys. 1. Strona internetowa MSL

Źródło: <https://ls.pushkininstitute.ru/lsslovar>

Niewątpliwą wartością słownika jest koncentryczny układ treści, polegający na powtarzaniu materiału w coraz to szerszym zakresie na różnych poziomach zaawansowania. Na poziomie A1–A2 autorzy proponują 68 artykułów hasłowych, zawierających w swym opisie głównie ilustracje. Na poziomie B1–B2 znajdują się 254 artykuły, a na najwyższym C1–C2 jest 538 artykułów.

Rys. 2. Poziom A1–A2 MSL

Źródło: <https://ls.pushkininstitute.ru/lsslovar>

Głównym kryterium, którym kierowano się przy wyborze haseł i materiałów, jest ich precedensowość. Przez precedensowość twórcy słownika rozumieją „obraz istniejący w świadomości wszystkich Rosjan” (MSL). Słownik zawiera te hasła i materiały, które „wykształcony rodzimy użytkownik języka zna, a nie te, które powinien znać” (MSL). Artykuły zawierają precedensowe teksty werbalne, a także obrazy.

Autorzy projektu podkreślają, że słowo bez tła kulturowego nie może być efektywnym narzędziem komunikacji, dlatego artykułami hasłowymi w słowniku są słowa i wyrażenia z tzw. komponentem narodowo-kulturowym, czyli jednostki językowe, które w swojej semantyce zawierają dodatkowe informacje i skojarzenia, związane z historią i kulturą kraju i są dobrze znane przeciętnemu Rosjaninowi. Twórcy MSL nazywają takie jednostki językowe realiami.

Słownik wyróżnia się unikalnością struktury artykułu hasłowego. W pierwszej jego części hasło jest zwizualizowane przy pomocy precedensowego, dla kultury rosyjskiej – co podkreślają autorzy – obrazu. Istotną rolę w słowniku odgrywa tzw. tekst kreolizowany⁴, łączący werbalny i niewerbalny sposób prezentowania informacji. Ten rodzaj tekstu autorzy wykorzystują przede wszystkim przy przedstawianiu materiału na poziomie A1–A2 oraz przy zadaniach interaktywnych. Jak powszechnie wiadomo, wizualny sposób prezentacji hasła jest najbardziej efektywnym sposobem nauczania na niższym poziomie znajomości języka.

АЛФАВИТ ▾

ТЕМАТИКА

РАЗДЕЛЫ ▾

богатырь

Герой русского былинного эпоса (см. **былина**); воин, отличающийся необычайной силой, мужественный, храбрый и справедливый защитник русской земли от врагов. Слово богатырь заимствовано из тюркских языков, в которых оно имело значение «храбрый воин».

Энциклопедическая справка ↗

Самые знаменитые русские богатыри войны – это **Илья Муромец**, **Добрыня Никитич** и **Алиба Попович**. Илья Муромец так зовётся потому, что он родился в Муроме. **Добрыня Никитич** – сын Никиты. **Алиба Попович** – сын **попа** (см. **отчество, русские фамилии**). Они заключили договор о лояльности: то есть считали себя братьями, и этот договор у них строго соблюдался. У каждого из них своя история и свой характер. **Илья Муромец** – главная фигура русского былинного эпоса, он самый старший, могучий и справедливый. **Добрыня Никитич** хорошо образован, обладает даром дипломата и умеет играть на **гуслях**. **Алиба Попович** – самый младший из богатырей – владеет не только силой, но и хитростью, да и в мирной жизни этот богатырь может слушать и обмануть.

Rys. 3. Elementy struktury artykułu hasłowego w MSL (1)

Źródło: <https://ls.pushkininstitute.ru/lsslovar>

⁴ Termin zaproponowany w 1990 r. przez J.A. Sorokina i E.F. Tarasova. Zob. [Сорокин, Тарасов 1990].

Kolejnym elementem struktury artykułu hasłowego jest informacja encyklopedyczna (w przypadku ludzi nauki czy sztuki prezentowana jest ich krótka biografia).

Dalsza część opisu leksykograficznego to omówienie tła narodowo-kulturowego analizowanej jednostki językowej, czyli istniejących w świadomości Rosjan skojarzeń z danym hasłem. Następnie autorzy podają przykłady funkcjonowania hasła w literaturze, muzyce, sztuce, a na koniec – funkcjonowania danej jednostki w języku. Artykuł hasłowy kończy się tzw. mediateką (zbiorem multimediów dotyczących opisywanego hasła oraz zadaniami interaktywnymi, dostosowanymi do poziomu znajomości języka użytkownika).

The screenshot shows the online dictionary interface for the word 'богатырь'. At the top, there is a search bar with 'Словарь' and a 'найти' button. Navigation tabs include 'АЛФАВИТ', 'ТЕМАТИКА', and 'РАЗДЕЛЫ'. The main content area is titled 'богатырь' and includes a definition: 'Герой русского былинного эпоса (см. **былина**); воин, отличающийся необычайной силой, мужественный, храбрый и справедливый защитник русской земли от врагов. Слово богатырь заимствовано из тюркских языков, в которых оно имело значение «храбрый воин»'. Below this are sections: 'Энциклопедическая справка', 'В культуре' (discussing literary and film references like 'Добрыня Никитич и Змей Горыныч'), 'В языке и речи' (explaining the word's use in adjectives like 'богатырский'), and 'Медiateка'.

Rys. 4. Elementy struktury artykułu hasłowego w MSL (2)

Źródło: <https://ls.pushkininstitute.ru/lsslovar>

Zaprezentowana struktura artykułu hasłowego w MSL przypomina model opisu (komentarza lingwokulturologicznego), który zaproponował V.V. Vorob'ev [Воробьев 2006, 39–42]. Zadaniem takiego komentarza jest ukazanie funkcjonowania jednostki językowej w powiązaniu z kulturą. Powinien on zawierać następujące cztery aspekty charakterystyki hasła słownikowego (wg terminologii Vorob'eva – lingwokulturemy): semantykę (znaczenie słownikowe), sygmatykę (definicję encyklopedyczną, definicję lingwokulturologiczną, opis referentu), syntaktykę (miejsce i funkcjonowanie jednostki w języku), pragmatykę (oddziaływanie jednostki na człowieka) [Воробьев 2006, 39–41].

Zestawienie 1 prezentuje fragmenty czterech różnych artykułów hasłowych z omawianego słownika (z kategorii „Folklor”), z wyodrębnieniem z nich konkretnych elementów komentarza lingwokulturologicznego, tj. semantykę, sygmatykę, syntagmatykę oraz pragmatykę.

Zestawienie 1

Semantyka	Sygmatyka
Богатырь – герой русского былинного эпоса, воин, отличающийся необычайной силой, мужественный, храбрый и справедливый защитник русской земли от врагов. Слово <i>богатырь</i> заимствовано из тюркских языков, в которых оно имело значение «храбрый воин».	Змей Горыныч . Змей Горыныч летает по небу, его полёт сопровождается шумом и огнём, который извергают его головы. Обычно Змей Горыныч похищает <u>царевну</u> или невесту героя быliny или сказки. Победить Змея Горыныча очень трудно: на месте отрубленной головы вырастают сразу две новые.
Syntagmatyka	Pragmatyka
Василиса Прекрасная (Василиса Премудрая) – по мотивам сказки «Царевна-лягушка» снят знаменитый детский фильм «Василиса Прекрасная» режиссёра А. А. Роу. Фильм стал лидером кинопроката 1940 г. и до сих пор остаётся одним из лучших фильмов-сказок.	Иванушка-дурачок (Иван-дурак) – имя этого сказочного героя часто используется в газетных и журнальных статьях в ироническом значении. Вопреки положительному образу Иванушки-дурачка в народных сказках, в речи эта характеристика используется с отрицательным значением, как правило, при описании недалёкого, простоватого человека.

W zależności od jednostki językowej aspekty komentarza lingwokulturologicznego mogą być opisywane w różnym zakresie, mogą się wzajemnie uzupełniać i przeplatać. I mimo iż hasła w słowniku charakteryzuje się najczęściej całościowo (ze szczególnym uwzględnieniem realiów, które są niezbędne w socjalno-kulturowym funkcjonowaniu języka, jego opisie i nauczaniu), to szczególnie istotne okazuje się opisanie miejsca i funkcjonowania jednostki w języku i kulturze, np. „(...) по мотивам сказки «Царевна-лягушка» снят знаменитый детский фильм «Василиса Прекрасная» режиссёра А.А. Роу. Фильм (...) до сих пор остаётся одним из лучших фильмов-сказок” (MSL), oraz zwrócenie uwagi, jak opisywana jednostka oddziałuje na człowieka i jak dziś funkcjonuje w języku, np. „(...) Вопреки положительному образу Иванушки-дурачка в народных сказках, в речи эта характеристика используется с отрицательным значением, как правило, при описании недалёкого, простоватого человека” (MSL). Należy podkreślić, że wymienione elementy artykułu hasłowego wyróżniają omawiany słownik na tle innych prac leksykograficznych.

Twórcy słownika nazywają swoją pracę słownikiem antropocentrycznym, który opisuje nie abstrakcyjny system, ale żywy język, jego realne użycie. Publikacja skupia

się również „na świadomości językowej współczesnych Rosjan (...) i na współczesnej kulturze” (MLS). Słownik odwołuje się do rodzimego użytkownika języka, do jego wewnętrznego świata.

Analizowany słownik multimedialny jest doskonałym narzędziem pomagającym kształtować kompetencję lingwistyczną, kulturologiczną i w końcu lingwokulturologiczną. Dzięki precedensowym tekstom w obrazie świadomości językowej czytelnika powstają nowe skojarzenia, nieobecne w obrazie świadomości języka ojczystego. Jest to istotne z punktu widzenia dydaktyki. Na zajęciach z języka rosyjskiego należy bowiem przekazać wiedzę o istniejących w świadomości Rosjan skojarzeniach, aby ta wiedza na dalszych etapach nauki języka mogła przekształcić się w to samo skojarzenie u przedstawicieli innych kultur.

Reasumując, słownik wyraźnie podkreśla zasadę, że dziś materiały dydaktyczne nie tylko zaznajamiają uczącego się z życiem, kulturą czy tradycjami narodu rosyjskiego (pozwalają studentowi przejść przyspieszony kurs kultury rosyjskiej), lecz także zapoznają uczących się z narodowym obrazem świata oraz z mentalnością narodu rosyjskiego. Jednak przede wszystkim przygotowują ich do aktywnej komunikacji międzykulturowej poprzez wskazanie na miejsce omawianej jednostki w języku i świadomości jego rodzimych użytkowników.

Jak słusznie zauważa N.F. Alefirenko „podejście lingwokulturologiczne w metodyce nauczania języka obcego (poprzez naukę języka jako fenomenu kultury) jest jednym z najbardziej efektywnych w kształtowaniu i doskonaleniu u uczących się umiejętności komunikacji międzykulturowej. Wynikiem kształtowania u studentów «wtórnej osobowości językowej», poprzez naukę języka obcego, jest umiejętność uczestniczenia w tej komunikacji” [Алефиренко 2010, 24].

Omawiany słownik jest jedyną tego rodzaju pracą w leksykografii rosyjskiej. Forma słownika, jego zawartość, struktura artykułów hasłowych oraz bogaty materiał audiowizualny sprawiają, że jest on doskonałym narzędziem w lingwokulturologii stosowanej, która stawia sobie za cel wypracowanie konkretnych materiałów oraz możliwość zastosowania otrzymanych rezultatów w praktyce nauczania języka rosyjskiego jako obcego.

Bibliografia

- Alefirenko Nikolaj Fedorovič. 2010. *Lingvokul'turologiâ. Cennostno-smyslovoe prostranstvo âzyka: učebnoe posobie*. Moskva: Flinta, Nauka [Алефиренко Николай Федорович. 2010. *Лингвокультурология. Ценностно-смысловое пространство языка: учебное пособие*. Москва: Флинта, Наука].
- Haleeva Irina Ivanovna. 1995. *Vtoričnââ âzykovaâ ličnost' kak recipient inofonnoho teksta*. W: *Âzyk – sistema. Âzyk – tekst. Âzyk – sposobnost'*. Moskva: RAN IRÂ: 7–286 [Халеева Ирина Ивановна.

1995. *Вторичная языковая личность как реципиент инофонного текста*. В: *Язык – система. Язык – текст. Язык – способность*. Москва: РАН ИРЯ: 7–286].
- Karaulov Ūrij Nikolaevič. 1987. *Russkij ŗzyk i ŗzykovaŗ ličnost'*. Moskva: Nauka [Караулов Юрий Николаевич. 1987. *Русский язык и языковая личность*. Москва: Наука].
- Kostomarov Vitalij Grigor'evič, Burvikova Natal'ŗ Dmitrievna. 2001. *Starye mehi i molodoe vino. Iz nablŗdenij nad russkim slovoupotrebleniem konca veka*. Sankt-Peterburg: Zlatoust [Костомаров Виталий Григорьевич, Бурвикова Наталья Дмитриевна. 2001. *Старые мехи и молодое вино. Из наблюдений над русским словоупотреблением конца XX века*. Санкт-Петербург: Златоуст].
- Olechno-Wasiluk Joanna. 2016. *Słowniki lingwokulturologiczne w nauczaniu języka rosyjskiego jako obcego*. W: *Język rosyjski w przestrzeni komunikacyjnej*. Cz. III. Red. Rybicka R., Szyszkowa S. Lublin: Wydawnictwo „Polihymnia”: 153–162.
- Prohorov Ūrij Evgen'evič. 2009. *V poiskah koncepta*. Moskva: Flinta, Nauka [Прохоров Юрий Евгеньевич. 2009. *В поисках концепта*. Москва: Фланта, Наука].
- Russkij ŗzyk v sociokul'turnoj real'nosti Rossii načala XXI veka: lingvističeskie i lingvokul'turologičeskie aspekty upotrebleniŗ leksičeskich edinic. 2016. Red. Vorob'ev V.V. Moskva: Rossijskij universitet družby narodov [Русский язык в социокультурной реальности России начала XXI века: лингвистические и лингвокультурологические аспекты употребления лексических единиц, 2016. Red. Воробьев В.В. Москва: Российский университет дружбы народов].
- Sinŗčkin Vladimir Pavlovič, Bragina Marina Aleksandrovna, Dronov Vladimir Vasil'evič, Krass Natal'ŗ Aleksandrovna, Tarasov Evgenij Fedorovič. 2008. *Lingvokul'turovedčeskie aspekty formirovaniŗ ŗzykovogo soznaniŗ inostrannyh studentov v processe izučenii russkogo ŗzyka*. Red. Filippov V.M. Moskva: Rossijskij universitet družby narodov [Синячкин Владимир Павлович, Брагина Марина Александровна, Дронов Владимир Васильевич, Красс Наталья Александровна, Тарасов Евгений Федорович. 2008. *Лингвокультурологические аспекты формирования языкового сознания иностранных студентов в процессе изучения русского языка*. Red. Филиппов В.М. Москва: Российский университет дружбы народов].
- Sorokin Ūrij Aleksandrovič, Tarasov Evgenij Fëdorovič. 1990. *Kreolizovannnye teksty i ih kommunikativnaŗ funkciŗ*. W: *Optimizaciŗ rečevogo vozdejsťviŗ*. Moskva: Vyssŗŗ ŗkola [Сорокин Юрий Александрович, Тарасов Евгений Фëдорович. 1990. *Креолизованные тексты и их коммуникативная функция*. В: *Оптимизация речевого воздействия*. Москва: Высшая школа].
- Tarev Boris Vladimirovič. 2013. *Lingvokul'turologičeskij slovar' kak oťraženie dialoga kul'tur*. „Funkcional'naŗlingvistika” nr 5: 393–396 [Тарев Борис Владимирович. 2013. *Лингвокультурологический словарь как отражение диалога культур*. „Функциональная лингвистика” nr 5: 393–396].
- Teliŗ Veronika Nikolaevna. 1993. *Kul'turno-nacional'nye konnotacii frazeologizmov: Ot mirovideniŗ k miroponimaniŗ*. W: *Slavŗnskoe ŗzykoznanie: dokl. ros. delegacii*. Moskva: 309 [Телия Вероника Николаевна. 1993. *Культурно-национальные коннотации фразеологизмов: От мировидения к миропониманию*. W: *Славянское языкознание: докл. рос. делегации*. Москва: 309].
- Vasilŗk Igor' Petrovič. 2010. *Prikladnaŗ lingvokul'turologiŗ: Metodologičeskie principy otbora učeбноgo materiala i organizacii processa običeniŗ russkoti ŗzyku kak inostrannoti*. Moskva: Rossijskij universitet družby narodov [Василук Игорь Петрович. 2010. *Прикладная лингвокультурология: Методологические принципы отбора учебного материала и организации процесса обучения русскому языку как иностранному*. Москва: Российский университет дружбы народов].
- Vorob'ev Vladimir Vasil'evič. 1997. *Lingvokul'turologiŗ: (Teoriŗ i metody)*. Moskva: Rossijskij universitet družby narodov [Воробьев Владимир Васильевич. 1997. *Лингвокультурология: (Теория и методы)*. Москва: Российский университет дружбы народов].
- Vorob'ev Vladimir Vasil'evič. 2006. *Lingvokul'turologiŗ*. Moskva: Rossijskij universitet družby narodov [Воробьев Владимир Васильевич. 2006. *Лингвокультурология*. Москва: Российский университет дружбы народов].

Summary

Multimedia linguo-cultural dictionary – a new tool in applied linguo-cultural studies

The paper constitutes an attempt to delineate the main assumptions, aims and research subject of applied linguo-cultural studies. This discipline works on the border of theoretical linguo-cultural studies and methodology of teaching a foreign language. The paper presents Multimedia Linguo-cultural Dictionary available on the webpage of Pushkin State Russian Language Institute. The author analyses the macro- and microstructure of the dictionary, focusing on its innovativeness. Entries in the dictionary are described in their entirety, considering references to the real world, which are essential in the socio-cultural functioning of every language, its description and teaching. This helps realise the main assumptions and aims of applied linguo-cultural studies.

Key words: linguo-cultural studies, applied linguo-cultural studies, theoretical linguo-cultural studies, methodology of teaching Russian as a foreign language, linguo-cultural dictionaries

Kontakt z Autorką:
joanna.olechno-wasiluk@uwm.edu.pl